

καπίστρι

καπίστρι, το, ουσ. [<μσν. καπίστριον <λατιν. capistrum], το καπίστρι, το χαλινάρι· (ειρωνικά) ο ζυγός του γάμου: «είναι αποφασισμένος να μείνει γεροντοπαλίκαρα, γιατί δεν ανέχεται καπίστρι από καμιά»· βλ. και λ. χαλινάρι·

- *βάζω καπίστρι*, (για άντρες) παντρεύομαι: «έχει μάθει στη λεύτερη ζωή, γι' αυτό δεν αποφασίζει να βάλει καπίστρι»·

- *φορώ καπίστρι*, (για άντρες) παντρεύομαι και γενικά περιορίζομαι: «όλοι μέσα στην παρέα μας παρακαλούμε να βρεθεί η γυναίκα που θα του φορέσει καπίστρι». (Τραγούδι: *ο κυρ Μέντιος με την γκρίζα την ουρά δε συνήθιζε καπίστρι να φορά, είχε όλα τα καλά του και τα γαϊδουράγκαθά του, τα ξινά και πονηρά*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας